

Erdészeti kommunikáció a fókuszban

Sikeres szakosztályülést tartott az Erdészeti Kommunikációs Szakosztály

2025. április 8-án tartotta soron következő ülését az Országos Erdészeti Egyesület Erdészeti Kommunikációs Szakosztálya. Az eseménynek ezúttal a Vértesserdő Zrt. adott otthont, méghozzá festői környezetben, a Gróf Esterházy Móric Ökoturisztikai Központ és Turistaházban, Gánt-Kőhánypusztán.

A programot Vereb István, a szakosztály elnöke nyitotta meg, aki köszöntőjében hangsúlyozta: a mai világban elengedhetetlen, hogy az erdészeti ágazat a társadalom számára is érthető, elfogadható módon mutassa be munkáját és értékeit. A hiteles és nyitott kommunikáció mára stratégiai fontosságúvá vált, melyben fontos szerepe van az erdészeti társaságok kommunikációs területével foglalkozó szakembereknek.

Ezt követően Tóth János, a FAGOSZ főtitkára és a FATÁJ online erdészeti hírportál főszerkesztője mutatta be a FATÁJ működését, szerepét és jelentőségét az erdészeti szaksajtóban. Előadásában kiemelte a digitális jelenlét fontosságát, valamint gyakorlati tanácsokat adott a szakmai hírek előkészítésével és terjesztésével kapcsolatban.

A Vértesserdő Zrt. kommunikációs tevékenységébe Boglári Zoltán, a társaság kommunikációs vezetője nyújtott betekintést. Bemutatta a Vértesserdő Zrt. aktuális kommunikációs fókuszpontjait, kampányait és azokat az eszközöket, amelyekkel hatékonyan szólítják meg a nagyközönséget.

A délelőtti második felében interaktív workshop következett, amelyben a résztvevők több fontos témát is közösen dolgoztak fel. *A beszélgetések során*

felmerült, hogy az olyan, a közvéleményt erőteljesen foglalkoztató témák, mint a fakitermelés vagy a vadászat, gyakran tabuként jelennek meg a társaságok kommunikációjában – holott éppen ezek megértetése lenne az egyik legfontosabb feladat.

A résztvevők konkrét példákon keresztül vizsgálták meg, miként lehet ezekről „elegánsan”, szakmailag hitelesen, de szélesebb körben is befogadhatóan kommunikálni.

Szó esett továbbá egy közös erdészeti kommunikációs tudásplatform kialakításáról is, amely a jövőben segítheti

a társaságok közti információcserét. A kezdeményezés célja, hogy az erdészeti szervezetek megoszthassák egymással sajtóanyagaikat, kapcsolatlistáikat, valamint a kommunikációhoz szükséges eszköztárat, egy közösen hozzáférhető platformon keresztül.

A résztvevők betekintést kaptak az Agrárminisztérium kommunikációs útmutatójába is, amely az állami erdészeti társaságok egységesebb megjelenését hivatott elősegíteni.

További téma volt a szájszél- és körömfájás járvány jelenlegi helyzete, mely a közeljövőben fontos kommunikációs feladat elé állíthatja az erdészeti társaságokat és a vadgazdálkodókat.

A délután folyamán a résztvevők meglátogatták a közeli Balás Jenő Bauxitbányászati Múzeumot és Földtani Parkot, ahol vezetett program keretében ismerhették meg a térség geológiai értékeit és a bauxitbányászat múltját. A program különleges kitekintést adott arra is, miként lehet más szakágakkal – például a földtani örökség megőrzésével – együttműködni a természet értékeinek megőrzése és bemutatása érdekében.

Az esemény megerősítette, hogy az erdészeti kommunikáció folyamatos megújulása, az együttműködés és a tudásmegosztás kulcsfontosságú ahhoz, hogy a szakma értékeit minél szélesebb körben ismertté és elfogadottá tegyék a társadalom számára.

Mészáros Péter titkár,

Vereb István elnök, OEE Erdészeti Kommunikációs Szakosztály
Fotó: **Greguss László Géza**

Fénycsapdák, erdőkárok, erdőegészségügy

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa a február havi összejövetelét követő rendezvényét 2025. március 27-én tartotta az Agrárminisztérium Erdőrendezési Főosztályának tanácstermében, Budapesten.

Dr. Szabó Sándor elnök köszöntője és bevezetője után első napirendi pontként dr. Csókáné dr. Hirka Anikónak, a Soproni Egyetem ERTI tudományos főmunkatársának az előadása következett, „Mire jók a fénycsapdák és az erdőkáreljelentések adatai?” címmel.

Az erdők egészségi állapotának ismerete a gazdálkodásunk egyik alapja. Ezért van nagy szükség annak megfigyelésére, az adatok rögzítésére, elemzésére és közreadására.

Ennek a munkának, ezen belül is az *Erdészeti Fénycsapda Hálózat*nak régi hagyományai vannak a hazai erdőgazdálkodásban. Megalapításának kulcsszereplői: Jermi Tibor, Tallos Pál, Szontagh Pál és Pagony Hubert.

Kialakításánál alapvető szempont volt, hogy a fénycsapdák elhelyezkedése megfelelően reprezentálja a magyarországi erdőket. A hálózat hosszú évekre visszamenő adatai

értékes alapot nyújtanak a kutatásokhoz és a trendek megállapításához.

Az előadás az alábbi témákat mutatta be (a teljesség igénye nélkül): az Országos Erdőkár Nyilvántartó Rendszert; a kárösszesítők tartalmi és formai szerkezetét; a biotikus és abiotikus erdőkárok fél évszázados trendjét; a drónok szerepét az erdővédelem szolgálatában; a kárfelismerést elősegítő kiadványokat; néhány példát az erdőkármegfigyeléssel kapcsolatban (pl. búcsújáró lepke). Az érdekes előadást követően kérdések és hozzászólások hangzottak el.

Az egyebek napirendi pontban Schmotzer András köszöntötte az aktuális születés- és névneposokat. Végetül az egyebekben Szabó Sándor tájékoztatta a tagtársakat a Reinitz Gábor vezérigazgatóval (Pilis Parkerdő Zrt.) folytatott egyeztetésről Tollner György szobrának felavatásával kapcsolatban, mely ősszel várható Budakeszin.

Az SZTTT megszavazta a Széri-Varga Géza szobrászművész által megvalósuló műalkotás szakértői bizottságát, melynek tagjai: Tollner Ágnes, Keszleri József, Fácányi Ödön és dr. Ádámfi Tamás. A szerződés szerint az elfogadott modell alapján a művész a kész mű kivitelezését október 20-ra vállalta.

Gerely Ferenc

Fotó: **Szabó Sándor**

Nem hiszem, hogy korunk túrázó erdőjárói, a génörökítés útját „tapossák” arafelé az említett turistakalauzra is hagyatkozva (azaz: itt nem a „Nomen est omen” a tartalmi lényeg). Leginkább a „tájzás” lehetne helytálló név, ami a kies vidék láttán nem volna csoda.

Túraprogram, extrával (?)

Nem túl régen, a helyi online újságban volt olvasható egy sportklub túraajánlata. A Buda-menti településről indulva, és Perbálnak véve az irányt, a „Fajzasi erdő” érintésével is, kb. 11 km-es táv bejárását tartalmazta. Az útvonalleírásban a 'liget'-em után akadtam meg ennél a fura helynévnél, ami a több mint 15 éve kiadott turistakalauzban is így látható.

A régebbi korban annak az erdőrésznek a „járói” nem újságbeli ajánlat olvastán kerültek oda esetenként. Az erdő birtokosa engedélyével, kijelölt időszakban, meghatározott minőségű és mennyiségű faanyagot termelhettek ki és vihetek haza maguknak a település jogosultjai (jobbágyság).

Akkoriban, a fajzás szó foglalta össze ezt a fahasználatot. Közel 60 éve a középiskolai tanárunktól is hallhattunk erről, de a szócikk magyarázata az Erdészeti és Faipari Lexikonban (1964) is olvasható; ugyanott a fajzásé is, mint a nem párban élő madarak sajátos ösztöne. A fázás nem csak a faizásból kirekesztettek hőérzetét jelentette már ősidők óta; a ráfázás pedig a keresetlen találkozást a kerülővel. Azon a néhány

hektárnyi területen, meredekebb, árkos és lankásabb, völgyes terepszakaszok a jellemzőek, amelyek az említett turistakalauz térképén is láthatók. A fajzás esetleges korábbi térképi nyomát keresve, régebbi holmik között rátaláltam egy nagyjából évszázados Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyei erdőtérkép Pilist bemutató részére. A bal alsó csücskénél épp-hogy elfért még: Fajzasi erdő...

Jó ideje a terület kezelői „Árkosi” előnévvel jelölték ottani, már felhagyott csemeteket. Még az is lehet, hogy egykori erdész szakember nevével kapcsolatos ez az utóbbi helynév. Valószínű, hogy az Árkosi erdő elnevezés a mai kor erdőjárói, túrázóinak számára is könnyebben értelmezhető lenne.

Apatóczy István erdőszaktudós